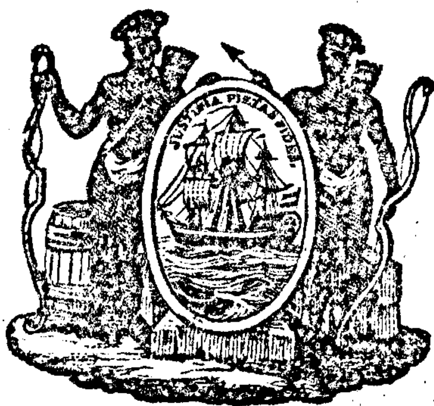
A°. 1837. N°. 69.

Dingsdag, den 29sten Augustus.

Surinaamsche Courant.

Paramaribo.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 25 Augustus 1837.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van heden, N°. 873l780, is de Heer R. GOLLENSTEDE, benoemd tot het bewerkstelligen der bij § 6. van de resolutie van den 21sten dezer, N°. 861l768, bepaalde *Taxatie* van de *huurwaarden*, van alle Huizen en Erven, van *Paramaribo* en derzelver omtrek, en zulks in plaats van den Heer G. L. KÖPERHOFF, die, uit hoofde van ongesteldheid, van deze Commissie is verschoond.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 28 Augustus 1837.*

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van heden, N°. 875l782, is aan den Heer C. D. KONING, op deszelfs verzoek EERVOL ontslag verleend, als WIJKMEESTER voor den EERSTE *Buitenwijk*, en in deszelfs plaats benoemd en aangesteld de Heer HEINRICH SPALINGER.

Bij afwezigheid van den Gouvernements Secretaris,
F. C. COBLIJN.
1ste Commies.

Advertentien.

De Administrateur van Financien, zal onder de nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan den minst inschrijvende besteden, de levering van (20) *Twintig* Pontsladingen SCHULPEN, te leveren aan het Fort NIEUW AMSTERDAM; op de konditien en voorwaarden welke voor de gegadigden ten zijnen kantore ter lezing liggen, en alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen, tot Zaturdag den *tweeden* September aanstaande, des morgens ten *negen* ure.

Paramaribo, den 25 Augustus 1837.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS

(30645) HEDEN NAMIDDAG om 4 ure, VENDU ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, van 82 koppen *SLAVEN*, laatst gewerkt hebbende op de Plantaadje *Vlugt en Trouw*, alsmede van diverse *MATERIALEN* en andere *GOEDEREN*.

Paramaribo, den 29 Augustus 1837.

A. VAN MEERTEN qq.
JAN DE JAGER Ez. qq.

(30646) De verkoop van de Plantaadje *NIEUW MOCHA* voor de helfte; aankomende de Erven F. CRAMER, zal plaats hebben op HEDEN MIDDAG, ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS.

Paramaribo, den 29 Augustus 1837

JAN DE JAGER Ez. qq.

(30630) Kapt. A. AHLERS JR., voornemens zijnde den 5den September e. k. te vertrekken, biedt zijne overgeblevene GOEDEREN tegens inkoops prijs *à contant* ter koop aan.

Paramaribo, den 28 Augustus 1837.

(30650) A. SALOMONS, zal *HEDEN MORGEN* om 9 ure, op Vendu verkoopen:

Diverse MATERIALEN en andere GOEDEREN van de Plantaadje *Vlugt en Trouw*.

En op HEDEN MIDDAG om 4 ure, de Slaaf *Castor;* aankomende de Wed. SAL. ABENDANON.

Het Meisje *Affie;* aankomende J. G. FONSECA Fz.

En de Slaven *Jakie* Timmerman en *Chrispijn* Tuinnier; aankomende J. P. TAFARES.

MAATSCHAPPIJ:
Tot Nut van 't Algemeen.

☞ ALGEMEENE VERGADERING der Maatschappij: TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN, op HEDEN den 29sten Augustus 1837, des avonds ten *half acht* ure, in het gebouw der Loge *CONCORDIA*.

BALLOTAGE: de Heeren .V. H. LANS en C. D. L. GADDUM.

VOORLEZING: het Lid D. .ANSSEN EIJKEN SLUIJTERS.

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, de Engelsche Sloep *Mary*, Kapt. N. Champion; naar Demerary.

Den 21sten, de Nd. Am. Brik *Sarah Ann*, Kapt. W. E. Herrich, naar Glouchester; lading: 180 vaten Malassie.

Idem, de Nd. Am. Brik *Rinaldo*, Kapt. J. Parsons Jr.; naar Curaçao.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester
A. SALOMONS.

Dingsdag, den 22sten Augustus 1837.

De OPSTAL, staande op het Erf aan de *Graven-* of *Soldatenstraat*, La. D. No. 54; aankomende HET GOUVERNEMENT. *f* 100. — ABRAHAM BUENO DE MESQUITA SENIOR.

Ten Huize van den Vendumeester
M. A. KEIJSER.

Vrijdag den 25sten Augustus 1837.

De Grond *NIEUWZORG*, gelegen aan het pad van *Wanica*; aankomende den Boedel wijlen MOZES DEL PRADO. *f* 255. — ISAAC DEL PRADO.

Mengelingen.

MARIA WARWICK.

(Vervolg van No. 68.)

MARIA was de eerste, die 't stilzwijgen brak. — » Neen; WALTER," sprak zij, » nooit kan er uit deze geheimhouding iets goeds ontstaan Wij doen er zeer verkeerd aan, en de liefde, die mijn vader mij toedraagt, noopt mij, om hem alles te bekennen."

— » Lieve MARIE, zoo gij dat doet, zijn wij verloren. Ik ken uw' vader: hij heeft u teeder lief, dat is waar, doch, met al zijne teêrhartigheid is hij trosch. Hij is van meening, dat ieder op zijne plaats moet blijven, en zoo hij vermoedde, dat ik het oog had durven opslaan, naar zijne dochter, zou 't voor ons slecht kunnen afloopen."

— » Maar, ik kan dien zwaren last niet langer torschen; hij drukt en benaauwt mij. Sta toe, dat ik er hem over spreek, WALTER, of ik besterf 't."

— » Welnu, MARIE, geef mij nog slechts een' wijl tijds, ik gevoel, dat ik in staat ben, om in de wereld vooruit te komen; ik ben jong, en sterk, en het werken verveelt mij niet; ik vertrouw op God en heb u lief. MARIE, ik twijfel niet of daar komt nog eens een tijd, dat ik uw' vader openlijk om uwe hand kan vragen, en hij ze mijne liefde niet weigeren zal."

— » Stil, WALTER: daar is JAMES met HUGH BOYLAND, die van hun werk komen. Ik ga zoo lang in huis, tot ze voorbij zijn: ik kan het gezigt dier twee karels niet verdragen."

— » Gaat ge ook meê dezen weg op, Meester WALTER?" vroeg in het voorbijgaan, een dier werklieden, wiens blik somber en onheilspellend was.

— » Neen, nog niet, ik heb hier nog wat te doen."

— » Ha, ja, ik begrijp 't al, misschien meer dan de oude vrek wel weet. Niet waar, WALTER?"

— » Dat zijn mijne zaken; ik raad u, om acht te geven op de uwe."

— » Kom, kom, WALTER, zacht wat: al zijt ge hier eerste bediende, wij zijn niet gemaakt, om bevelen van u te ontvangen; we zouden dien hoogmoed weleens kunnen fnuiken, zouden we niet, HUGH?"

— » Kom JAMES," hernam HUGH, die wat minder opvliegend van aard was: » wij hebben wat anders te doen, dan hier den tijd met babbelen te slijten. Laat den knorrepot maar staan."

— » Zijn ze al weg?" vroeg MARIE, op schroomvalligen toon, terwijl ze weder aan de deur kwam. » O, WALTER, mijn hart beeft er van, als ik u met die karels hoor spreken."

— » En waarom toch, lieve vriendin?"

— » Ik kan mijn' afkeer niet overwinnen. Gij weet wel, wat de wereld van hen zegt?"

— « O, ja, ten aanzien van de gasthuizen; doch MARIE, bedenk toch wel, dat al die *mannen der opstanding* (*) geen BURKER's (†) zijn; ook moet men bekennen, dat de wetgevers, wanneer zij de armen in zulk eene verzoeking brengen, ruim zoo schuldig zijn, als zij die 't kwaad bedrijven. (§)

— « Durft WALTER hen nog verdedigen?"

— » Wees niet verstoord op mij MARIE; want zie, ik moet u zeggen, dat ik 't van mijn pligt had gerekend, uw' vader kennis te geven van hetgeen er, ten aanzien dier twee knapen, verteld werd; maar zijn antwoord deed mij leed: want hij vroeg mij, wat dat hem raakte; » 't zijn goede werkgasten," zoo voegde hij er bij, » en meer verlang ik niet."

— » Welnu, laat ons dan van dat afschuwelijk onderwerp afstappen. Ach, WALTER, als men eens wist, hoe goed gij zijt, men zou 't mij zoo kwalijk niet nemen."

(*) Zoo noemt men hen, die, op de kerkhoven, de lijken gaan opgraven, om ze aan de Chirurgijns in de hospitalen te vekoopen.

(†) BURKER was de aanvoerder eener bende moordenaars te *Edimburg*, die de ongelukkigen, welke in zijne handen vielen; om hals bragt, enkel en alleen, om hunne lijken aan de hospitalen te kunnen veil bieden.

(§) De *Engelsche* wetgeving veroorloofde den handel in lijken.

— » Wat kwalijknemen, MARIE?"

— » WALTER, gij moest mij dat niet vragen, gij weet toch wel hoe teeder lief ik u heb."

— » God schenke u zijnen zegen voor dat verblijdend woord, en ik ook, ik min u van ganscher harte."

— » Gij!" riep, met eene donderende stem, WARWICK, die achter hem stond: « dat was dus de reden, waarom HUGH BOILAND mij kwam zeggen, dat mijne tegenwoordigheid t' huis noodzakelijk was; gij snaak, gij deugniet, oogenblikkelijk mijn huis uit, en zoo ge niet goedwillig gaat, breek ik u den hals nog.'!

Dit zeggende sloeg hij hem.

— » WALTER, WALTER!" riep MARIA, » bedenk dat het mijn vader is!"

» Gij hebt te regter tijd gesproken, Miss. WILLIAMS. Ja, Mijnheer, ik ga: gij hebt eenige reden van misnoegen; maar jonge harten laten zich niet dwingen, en ik wist vooruit, hoe gij die tijding zoudt opnemen, onverschillig hoe ze u ter oore kwam. Ik wil de oorzaak niet zijn van den minsten twist tusschen een' vader en zijn kind. Wanneer ik vertrokken ben, zult gij haar toch niet mishandelen, niet waar, Mijnheer? Ik geef u mijn woord, dat ik zonder uwe toestemming, geenerlei verstandhouding met haar hebben zal, zoolang ik afwezig ben, en ik kom niet terug, eer ik.... Ja, Mijnheer, ik zie wel, dat mijne tegenwoordigheid u hinderlijk is. God geve zijnen zegen over uw huis."

Meteen spoedde hij zich voort, en was in de duisternis welhaast uit het oog verdwenen.

De diepste stilte heerschte, gedurende eenige oogenblikken, tusschen vader en dochter; in 't eind, sprak WARWICK, met eene gesmoorde stem: » Kom in huis, ik ben op dit oogenblik niet bedaard genoeg, om met u te spreken, maar we zien elkander dezen avond."

Achter het huis van WARWICK, en op een' kleinen afstand, lag een digt bosch, dat tot wandelplaats diende langs den steilen en rotsachtigen oever eener rivier, die, na verscheiden' molens in beweging te hebben gebragt, hier al de eigenaardige woestheid weder aannam van een' diepen, snelvlietenden, bruisenden bergstroom. 't Was of zij, door het aanhoudend gebulder hare onstuimige wateren en het spattend schuim der klotsende golven tegen de rotsen, te midden der zwart berookte smederijen, en het druk geraas der duizende hamerslagen, den mensch wilde hebben voorgehouden, dat de zegepraal der nijverheid en der menschelijke wetenschap, hare grenzen heeft, en de natuur, ook dan, wanneer zij, naar 't schijnt, zich slaafs en gedwee der kunst onderwerpt, altijd meesteres blijft in de schepping,

Waarschijnlijk hadden de twee gelieven, zonder daar anders eenige bepaalde reden voor te hebben, dit oord steeds boven elk ander de voorkeur gegeven: het prees zich hunner aan, door de eenzaamheid, die er bij aanhoudendheid heerschte, en door zoo menig gewrocht der natuur, waarvan 't ontzagverwekkend schoon iets dubbel bekoorlijks had voor 't rein en schuldeloos gemoed van ons minnend paar; te meer, omdat juist die lommerlijke dreven getuigen waren geweest van de eerste bekentenis hunner wederzijdsche liefde.

Omtrent een kwartier na het gebeurde, hierboven vermeld, stond WALTER CARROLL te leunen tegen den stam van een' oud eik, die zijne takken uitspreidde boven het verhevenste gedeelte van het voetpad dat langs den stroom leidde, ter plaatse, waar de oever bijna regtstandig afliep. Nadat hij, eenigen tijd, het oor had geleend aan het ruischend klateren van den vloed, waarvan het woest geweld slechts al te zeer strookte met hetgeen er in zijn fel geschokt gemoed omging, vielen zijne blikken eensklaps op eene vrouwelijke gedaante, die schroomvallig langs het voetpad naderde.

— » Zijt gij het MARIA?" riep hij.

— » Ik dank u, ik dank u," hernam zij, » ik kwam juist om dien naam: het laatst dat gij mij gesproken hebt, noemdet gij mij Miss WARWICK, en zoo wilde ik toch niet van u scheiden."

— » O, op dat oogenblik, lieve MARIE, dacht ik meer aan den hoon van den vader, dan aan de trouwe liefde van de dochter."

— » Ik bid u WALTER, vergeet dat voorval: ik kwam hier alleen met oogmerk, om 't u eens te zeggen, gij weet, dat, voor hem, de beproeving zwaar was; wanneer ik mij herinner al wat mijn vader, van het eerste uur mijns levens, tot op dit oogenblik, voor mij geweest is, ben ik overtuigd, dat mijn lot niet zoo ondragelijk zal zijn."

— » Ik zie 't wel, het berouwt u, dat gij ooit naar mijne liefdesbetuigingen geluisterd hebt; gij wilt, dat, tusschen ons, alles gedaan zij."

— » WALTER, gij handelt niet wel jegens mij: trotseer ik dan niet menig gevaar, om u hier te komen spreken? 't Zou mij hoogst kwalijk worden genomen, zoo men mij zag, maar eer wij van elkander scheidden, wilde ik u zeggen, dat ik nimmer het huis mijns vaders verlaten zal, zonder zijne toestemming, en dat ik de grootmoedige belofte toejuich, die gij, goede, edele WALTER, na het ontvangen van zulk een' gruwzamen hoon, aan mijnen vader hebt gedaan, en nimmer eenige heimelijke verstandhouding met mij te hebben. De Hemel vergeve mij, dat ik op dit oogenblik de oorzaak ben, dat gij ze schendt. Wees verzekerd, dat, veraf of nabij, in vreugde of droefheid, MARIE u getrouw zal zijn en voor altijd; maar ik moet u verlaten, eer men t'huis mijne afwezigheid bemerkt. Ga, en wees gelukkig, lieve WALTER."

Terwijl zij hem den afscheidskus gaf, ontroerde zij zigtbaar, en riep:

— » Hoordet ge daar geen geritsel, in die struiken?"

Zij luisterden, doch 't was alles stil, meenden ze.

— » Ik had slechts oog en oor voor u, MARIE." sprak WALTER; » maar 't was niets; laat mij ten minste 't genoegen hebben, van u t'huis te brengen, voor 't laatst.

— » Zoo mijne rust u lief is," hernam MARIA, wijk dan geen' enkelen voetstap van de plaats waar gij zijt, eer ik weder t'huis ben. Beloof mij dat."

— » Ga, MARIE, en dat God, die in hemel is, u behoede!"

Daarop verliet MARIE hem; zij spoedde zich naar 't huis haars vaders, met zulk eene drift en overijling, dat zij, het bosch uitkomende, bijna twee karels tegen het lijf liep, die, naar het scheen, in drukke, geheimzinnige onderhandeling waren. De ontmoeting was zoo plotseling en onverwacht, dat de verbazing en de verlegenheid, mag ik zeggen, van weêrszijde, even groot schenen. Een der twee karels brak het eerst het stilzwijgen. » Zijt gij 't Miss? Wie had dat kunnen denken?"

— » JAMES BOILAND," hernam zij met eene ontroerde stem, » en gij HUGH,.... wat schoone avonstond, niet waar?.... Laat mij eens voorbij, als gij wilt."

— » Zeg eens, bid ik u, Miss," hernam JAMES, waar hebt gij WALTER CARROLL gelaten, met dat fraaije weêr?"

— » Wat zonderlinge vraag doet ge mij daar!" hernam ze met verwondering. » Wat hebt gij daarmeê noodig?"

— » Wees niet verstoord Miss, goeden nacht. — » Ik wed. HUGH," hernam JAMES, terwijl hij haar, wel eens zoo snel dan straks, zag voortijlen langs het voetpad, dat harr zoo wel bekend was, » ik wed eene volle beurs tegen eene ledige doodkist, dat hij hier vlak bij is."

— » Ik geloof 't ook," hernam HUGH, » laat ons eens gaan zien."

Toen MARIE t'huis kwam, vernam zij, tot hare vreugd, dat haar vader nog niet terug was; zij had, in 't laatst verloopen uur, zoo vele strijdige gewaarwordingen ondervonden, dat zij, in de eerste oogenblikken van rust en overdenking, die haar thans gegund waren, niet gelooven kon, ooit krachts genoeg te zullen hebben, om alles te dragen en te verduren, wat haar zoo te gelijk werd opgelegd: hartzeer, liefde, wroeging, hoop en vrees, en die afmatting naar geest en ligchaam, het noodwendig gevolg van al te hevige aandoeningen, wier strijdige werking het verstand bedwelmt, de rede schokt. Zij schreef haren vader in haast eenige regelen, waarin zij met maagdelijke zedigheid, doch onbewimpeld en met edel zelfgevoel, van haren geliefde sprak. Hare uitdrukkingen waren vol eerbied, en getuigden van haar berouw. Zij legde den brief op de tafel van haar' vader, en begaf zich toen weder naar hare kamer, waar zij, voor haar droef gemoed, zoo geene rust, dan ten minste troost vond in het gebed, bij stille overdenking.

Maar de natuur staat hare regten niet af, en de slaap is een grillig en heerschzuchtig dwingeland; dikwerf schept hij vermaak in het verijdelen van alle berekeningen, verbonden aan tijd en plaats, aan de werking der zintuigen, aan het spel der hartstogten, of het vermogen van den geest. Te midden der liefelijkste tooneelen, waar dans en snarenspel oog en oor bekoren, waar de ziel, door de verhevenste voortbrengselen van 't genie geboeid, door 't leed van anderen geroerd, of door eigen jammeren gekweld wordt, verschijnt de slaap, afgunstig of weldadig, hier als een lastige schuldeischer, daar als een bode der vertroosting, en zoo hij menigmaal het zacht dons gelijkt, vaak is hij ook als ijzer zoo hard.

Met andere woorden, MARIA WARWICK ontwaakte zeer laat, en het eerste, waar zij met vreugd aan dacht, was het uitstel der bijeenkomst, die zij met haren vader moest hebben, en waar zij vreesselijk voor beducht was; thans kon zij geene plaats hebben, dan na de afloop der werkzaamheden van dien dag; want zij wist wel, dat hij, wat er ook gebeuren mogt, nimmer eenige verschikking maakte in zijne gewone bezigheden. Toen eindelijk dit oogenblik daar was, moest zij bekennen, dat zij het karakter haars vaders zeer verkeerd had beoordeeld. Het gelaat van WARWICK teekende volstrekt geen' wrevel; zijne oogen deden haar geenerlei verwijtingen; zelfs maakte hij geene de minste toespeling op 't gewigtig onderwerp, hetwelk, meer dan elk ander, beider noodwendig voor den geest moest staan. De blikken, die hij op haar wierp, waren ernstig doch medelijdend; de woorden, die hij tot haar sprak, waren bondig, doch minzaam; MARIA erkende met dankbaar gevoel dat gedrag en begon de zwaarte van hare schuld af te meten naar de volheid der vergiffenis, die haar te beurt viel.

(Vervolg hierna.)

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Dina Maria*, Kapt. A. Ahlers Jr. — Adres by Degenhard en Kramer. — Sluit uiterlijk 5 September.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Phænix*, Kapt. Jan Christoffel Töpper. — Adres bij Degenhard en Kramer. — Sluit *ultimo* Augustus.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Verwachting*, Kapt. K. H. Hillers. — Adres by Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Sophia Cecilia*, Kapt. B. F. Ipsen. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip *'t Vertrouwen*, Kapt. C. Zaal. — Adres bij Degenhard en Kramer.

Het gekoperd Kofschip *Amsterdam*, Kapt. C. Abrahamsz Jr. — Adres by Gebroeders Reyns.

Het gekoperd Kofschip *de Zwaan*, Kapt. C. J. van Driesten. — Adres bij J. M. Samson.

Het snelzeilend Driemast gekoperd Galjootschip *Catharina Jacoba*, Kapt. J. J. Brouwer. — Adres by van West en de Hart.

Het gekoperd Tweedeks Kofschip *Hillegonda Ida*, Kapt. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Astrea*, Kapt. J. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée.

Het Nederlandsch Schooner Kofschip *de Gebroeders*, Kapt. P. C. Sorgdrager. — Adres bij J. M. Samson.

Het Nederlandsch gezinkt Schooner Kofschip *Harmonie*, Kapt. A. van der Meyden. — Adres by van West en de Hart.

NAAR ROTTERDAM:

Het Schooner Brikschip *Amphitritte*, Kapt. A. C. Krull. — Adres bij van West en de Hart.

Het gekoperd Tweedeks Brikschip *Regent*, Kapt. J. D. Nordlone. — Adres bij J. Lyon.

NAAR BOSTON.

De Nd. Am. Brik *Charles*, Kapt. J. Foster. — Adres by J. M. Samson.

NAAR GLOUCESTER:

De Nd. Am. Brik *Hibernia*, Kapt. S. Sayward. Adres by J. M. Samson.

Ter Drukkerij van J. L. FUCHS